

PÉCSI FIGYELŐ.

Előfizetési díj:

Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 15 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeresknél (Széchenyi tér).

Hirdetések ára:

Egy négyhasábos petit sor egyszeri megjelenéséért 8 krt többszöri megjelenésnél árlengedés adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyílt tér 1 perit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:

Ferenciek utca 22. sz. I. emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztli Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:

Taizs Mihály nyomdájában Majláth-tér 22. szám alatt.

Orosz áskálódások.

Szerbia békét óhajtott; — megkapta oly nagylelkű feltételek alatt, minőket a világ történelmében hasonló viszonyok közt hasztalan keresnénk. A fellázadt, pedig ok nélkül fellázadt és hübé ura ellen támadt — de legyőzött vazall megtartja területét, várait, még csak hadi kárpótlást sem fizet. A keresztény államok példát vehetnek és tanulhatnak keresztényi szeretetet és türelmet — a töröktől.

A kis montenegróvali békekisérletek azt ígértek, hogy sikerre vezetnek, a török ez iránt sem lesz kislélekű, meg akar szabadulni a belbójoktól, hogy a birodalom átalakítását békével eszközölhesse, mert ez óriási munka; lázadások és belháborúk közt annak valószínűsége, alkotmányos állapotok létesítése egyáltalában lehetetlen.

Az orosz zsarnokság és nagyra valószínűsége az érdeke azt kívánja azonban, hogy a török birodalomban a béke, alkotmányos intézmények, a polgárosodás gyökeret ne veressen, ez megrontaná minden terveit a jövőre, megállítaná mindenkorra hatalmának, területének kiterjesztését a török birodalom rovására, az orosz diplomácia tehát a sátn szolgálatában minden követ megmozgat, hogy megakadályozza a török alkotmány fejlődését.

Oroszország megszegte a nemzetközi jogokat, midőn a bécsi kongressuson kegyesen meghagyott alkotmányáért küzdő lengyel nemzetet az önkény járma alá hajtotta; — megszegte a nemzetközi jogot, midőn a királyi esküvel szentesített alkotmányáért küzdő magyar leigázására készséges rablóként berontott százszereivel a már felszabadított hazába, hogy újra leigázza, hogy a Caraffák, Muravievek, Haynauk és ürdög cimboráik dúslakodhassanak a szabadságra született nemzetek hős fiainak vérében; nem ismert ezen hatalom soha kegyelmet, soha a legparányibb emberi, annál kevésbé keresztényi érzetet az emberi méltóságot felismert szabad emberek irányában, — csak a rabszolgák lélek számíthat nála elismerésre, jutalomra, csak a zsarnokság egy eszközt az árulást kímélte meg. Az áruló jutalomra számíthat ott még akkor is, ha lázadással járt az árulás. — A pokolnak a pokol fegyvereivel kell küzdeni.

Oroszország legújabbán is megszegte a nemzetközi jogokat, midőn az uralkodójuk, az állam egysége ellen fellázadt szerb, bosnyákokat pénzzel, fegyverrel, és elbocsájtott katonáinak ezreivel Európa szemé láttára és gúnyjára segélyezte. A korhadat európai diplomácia sem előbb, sem utjabban nem szállt fel a nemzetközi jogok védelmére, engedte, hogy a farkas szétépeje a bárányt.

Anglia féltékenyen őrzi ugyan keletindiai kincsbányáit, de késik az utolsó pillanatig a határozott fellépéssel, mely a kalmár nemzetnek imádott bálványába — pénzbe kerülne. Ezen határozatlanságot most felhasználja az orosz diplomácia, hogy alattomos turkálódásokkal aláaknázza a kelet birodalmát, hogy fegyveres támadása ne azon színbe állíttassék, mintha az orosz birodalom na yobbitása volna tervbe véve.

Pénzzel mársikerült a török birodalom újáteremtőjét, Mithát pasát, eltávolítani, a bosnyák és hercegovinai orosz bérencek ismét kaptak pénzt, hogy vérengzéseiket folytassák, a bolgár rablók most ugyan nem mernek mozogni, de talál a pokol elég fajzatot még, mely céljaira alkalmas, melyet felhasználhat arra, hogy a török alkotmány által proclamált egyenjogúság sok időre valóssággá ne válhasson, és akkor meglesz ismét a ráfogás, hogy a török alkotmány nem életre való, hogy a török nemzet létele a civilizációval összeférhetlen.

Ha az európai diplomácia védeni akarná a nemzetközi jogokat, a mint az feladata és kötelessége volna, úgy ki kellene zárnia az oroszt tanácskozásából, mert ő a bűnös, ő felelős mindazon vér és vagyon pusztulásért, mit a török birodalom-

ban előidézt; no de a varju nem ássa ki pajtásának szemét.

Ignatieff ezért bátran jár Berlinben, Párisban is, talán még Londonba is elszentelenkedik, védve a keleti kereszténységet a szabadság, egyenjogúság és alkotmányosság ellen, Bécsbe is bátran eljőhet, csak Prágát kerülje, mert ott most az egyszerű nem csak Tsernajeffnek, de ő néki sincsen helye.

A kereszténység védelmének kell az ürtügyet adni, hogy vérfürdő rendezések a keleten, a kereszténység, mely a szabadság emlíni virágozott fel, alacsonyították le arra, hogy paizsa alatt a balkáni félsziget és utána Magyarország is orosz rabszolgák járom alá hajtassék. Valjon még lehetséges-e ekkora szemtelenség a tizenkilencedik század utolsó negyedében?

A magyar és osztrák pénzügyminiszter közt az osztrák gyártmányú dohány és szivaroknak Magyarországon és viszont eladására nézve egységessé jött létre, melynek értelmében ez eladás rendeltéleg fog szabályoztatni. A magyar államkincstár már tíz éve folyvást károsodik az osztrák gyártmányú szivarok szabad behozatala által, mert nagyobb részt jobbakkal, az egységesség ezen károsodásnak nem fogja elejét venni. Ezen csak jobb szivarok gyártása, vagy vámsorompók felállítására segíthet.

Az igazságügyminiszter utasítja a bíróságok vezetőit, hogy az adóvéghajtások alkalmából fogantatba tett igénykereseteket sürgősen, soron kívül, intéztessék el, nehogy az adótervezések behajtásában késedelem támadjon. (Bezzeg az ürdög sem törődik azzal, ha magánfelek közt folyó perek évekig is elhevernek a bíróságoknál.)

A függő államadósság ellenőrzése kiküldött országos bizottságnak — a képviselőház pénzügyi bizottsága által legközelebb tárgyalandó — jelentése a sóbánya-utalványokra vonatkozólag a következő figyelemre méltó sorokat tartalmazza: A sóbánya-utalványokat az osztrák pénzügyminiszter hazánk befolyása nélkül kezeli, azok kamatlatlalt leszállíthatja, határozat nélkül az utalványok kevesbedésére, s minthogy ezek államjegyekkel pótlandók, kezében áll Magyarország sok millió függő adóssággal terhelt. A függő, s tehát Magyarországot is terhelő adósság szaporítása kizárólag az osztrák pénzügyminiszterrel függ. S miután a kamat fizetésénél

a kamatlatlalt leszállítása, illetőleg az utalványoknak ennek folytán történő apadására által Ausztria részére tetemes összeg megtakarítható, míg ellenben Magyarország az 5 százalékhöz való részösszeget folyvást fizeti; az osztrák pénzügyminiszterek nem is mulaszták el a múlt 8 év alatt leszállítani a sóbánya-utalványok kamatlatlalt, elannyira, hogy volt eset, midőn az utalványok forgalma 34 millióra apadt, s e szerint azok kamatját a Magyarország által fizetett részösszeg majdnem teljesen fedezte! A bizottság felkéri a törvényhozást, hogy a sóbánya-utalványokat illetőleg utasítsa a miniszteriumot a kellő törvényintézkedések megtételére.

A trieszti osztrák Lloyd gőzhajózási társulat segélyezési szerződésének megújítása, és a segélyesség felmondása tárgyában Bécsben március 7-én kezdették meg az alkudozásokat. Matlekovics osztálytanácsos előadta a magyar kormány követeléseit a berendezendő új hajózási vonalok iránt. A tárgyalásokat nyolc nap alatt reménylik befejezni. (A helyett, hogy egyzeretlen felhagynának e káros segélyezéssel, Magyarország megrontott hitelére uszorszá kamatra kölcsönzött milliókat egy ellenséges vállalat torkába dugják és nem félnek az isten nyilatától!)

A képviselőház a békebírói törvényjavaslat elintézése után elnapoltatik március 20—22-ig, hogy addig a kormány a hazát elnyomó kiegészítő törvényjavaslatokat véglegesen szerkeszthesse.

A hajdu-böszörményi szabadelvű párt március 4-én tartott pártgyűléséből felhívja Szabó Mihály a kerületi orsz. képviselőjét, hogy őrizkedjék szavazatával bármily csekély részben is a jelenlegi Tiszta kormány támogatásától. — Jusztb Sándor or. képviselő a szabadelvű pártból átlépett a jobboldali ellenzékhez.

ORSZAGGYÜLÉS.

Február 28. Simonyi Ernő előszámlálja az okokat, a melyek szerint ő és elváratai a háznak összehívása végett lépéseket tettek. — Észrevételeket tett az új kormányelnök tegnap nyilatkozatára: megámtadta a kormány eljárását az osztrakkal való egyezkedési ügyben, kimutatván, hogy mily alkotmányellenes és az országra mily veszélyes Tiszának eljárása. Németh Albert, a házszabályok 186. §-a értelmében szót kérvény, elmondja: hogy a lovárda épület hátsó felében egy örmesterrel élőkön 20 fegyveres lovas rendőr van elrejtve. (Felkiáltások a baloldalon: Gyáulást!) kik a mai ülés tartására lettek oda rendelve. A kapunál egy rendőr állott, szemben a másik sarkon figyelő rendőrrel, ki ismét a képviselőház bejáratánál álló másik rendőrré szegte szeméit:

lesve a főrendek karzatán silbakoskodó rendőrkapitányunk parancsára. Egy másik kocsisziben ismét 20 gyalog fegyveres rendőr helyeztetett el. Kérdi az elnököt: ő tette ezen intézkedéseket s minő jogtal fogva? Elnök felelé: hogy ő mit sem tud az utcákon elhelyezett rendőrök felől, az az ő tudtán és beleegyezésén kívül történt. (Általános helyeslés.) Tiszta Kálmán azt mondja, ha vannak oly rendőri intézkedések, melyeket előtte szölli jeltet, úgy forduljon a belügyminiszterhez, ez kötelessége szerint nyilatkozni fog a ház előtt.

A főrendek mártius 2-án tartott ülésén, az uszora korlátozásáról szölli tnyavaslat elfogadtatott.

A képviselőház mártius 3-án tartott ülésében Horánszky Nándor indítványozta, hogy a békebírósgokról szölli tnyavaslat tárgyalása halasztassék el a husvéti szünetök utánra. A többség az indítványt elveti. — Ezután Polyt M. interpellált a keleti kérdésben. Kárhoztatja a magyar ifjúságnak Konstantinápolyba utazását, s állítja, hogy az által Magyarország Európa előtt compromittálva lett. Kikel az ellen, hogy az Abdul Kerimnek kizetett kardot Magyarország fővárosában kitéve tartották s az után menethe vették, a miben ő a kormány hibáját látja. (Folytonos ellenmondás, és felkiáltások: Eláll!) Németh A a február 25-án tartott ülés alkalmával, az után tett rendőri intézkedéseket illetőleg következők interpellatiót nyújt be: 1. Mi célból és kinek rendelkezése történtek a szóban lévő rendőri intézkedések? 2. Utólagos helyesléssel és jóváhagyással történtek-e, a mik történtek? Tiszta K. válasza, hogy a rendőrnökök azon okból kellett ily intézkedéseket tenni, mert megbízható forrásból azt hallotta, hogy az országgyűlés megnyitása előtt demonstratio tervezetik s a képviselőház bejárata előtt egyesek insultálása céloztatik. Ezután Simonyi E. adta be a bécsi alkudozásokra vonatkozó interpellatióját.

Március 6. Szilágyi Dezsőnek határozati javaslata egy 7 tagu bizottságnak kiküldése iránt, mely az üléseknek 20 képviselő általi összehívása tekintetében, a kivétel módozatát felet fog tanácskozni, — habár az ellen Simonyi, Heffly és többen felszóllaltak, kimutatván, hogy a házszabályok 181. §-a oly világos, mely semmi magyarázatra nem szorult, — elfogadtatott. — Tárgyalás alá került a zárszámadási bizottságnak jelentése az 1874 évi zárszámadásokról. — A pást-tiemei hajógyár részére 1869. végén és 1870. elején az akkori pénzügyminiszter Lönyay M. által kiküldött 300,000 frtra vonatkozólag, élnék jelenetet idézett elő Csákovszky Lajos beszéde, ki elmondta, hogy midőn a zárszámadási bizottság az

TÁRCA.

A pécsi életből.

Henrik következő levelet ír Ernesztinhez:

„Kedves Picikém!

Egy föltette kellemetlen hírt kell tudnodra adnom. E levélben teszem azt, mert nem érzem magam elég erősnek, veled azt élő szóval közölhetni. Valóanunk kell. Szüleim megházasítani akarnak... képzeld! ... Anyám kérve kér, atyám pedig fenyeget, hogy megvonja tőlem az évpénzt, ha nem hajtok szavára. Isten veled Ernesztiném. Emlékedet a sírig híven őrzi szívében Henrik.”

E diplomatai jegyzék után-indítása után egy fél órára Henrik következő feleletet kapott:

„Barátom!

Tréfa-e ez, vagy komolyság? Nem, nem te nem fogsz engem elhagyni. Siess hozzám; mert félek, hogy eszemet veszítem. Ernesztin.”

E levélke minden során a reszkető kéz vonásait lehet észrevenni. E szó „el-hagyni” egy rápótyant köny következtében elmosódott s félig-meddig olvashatanná lett. A hanyagul odavetett aláírás meg azt látszott bizonyítani, hogy az író nagyon siehetett a levélnek rendeltetése helyére való juttatással.

Henrik kedvesédek sietet. Ernesztin nyakába borult és sírt keservesen.

— Úgy-e barátom eljöttél megmondani, hogy az egész csak tréfa volt, úgy-e, úgy-e, — kérde a leány izgatottan.

— Nem, a legkomolyabb való.

— Tehát nősülsz?!

— Kényszerítettek rá, érts meg....

— Nem voltál-e velem boldog s megelégedett?!

— Igen, igen, de lásd e lépést egyszer csak mégis meg kell tennem. Igaz, te vagy a megtestesített eszményképem, de... de... mikor nem mutathatnak be családomnak...

— Tehát nem volt atyád is fiatal ember?...

— Hogyne!...

— És sohasem volt kedvese?

— Megnősülése előtt soha! Különben hagyjuk most annak magánéletét. Ha meg nem nősülök, akkor minden segélyezést és támogatást megvonnak tőlem hajthatlan szüleim s aztán a levegőtől csak nem élhetünk.

— Tehát minden el van döntve?

— El. Már a menyasszonyi hozomány is ki van jelölve és ma már aláírom a házassági szerződést.

— Jól van jól — most tudom, mit tevé legyek.

— Mit mondasz?

— Nemde többször ígérted meg nekem, hogy halálom után magadhoz veszed kis ölebecskémet, a kis Cukit?

— Ezt most is megígérem, de te csak nem fogsz meghalni.

— Holnap reggel elküldöm neked a kis Cukit s egy órával utána kilehelem életemet.

— Ne tréfájl!

— Legkevésbé barátom. Különben is azt hiszem, hogy e döntő pillanatban egyikünknek sem lehet a tréfára valami nagy kedve.

— Igazad van.

— Gyankálival ölöm meg magamat.

— E borzasztó méreggel, melyet mindig elrejtettél előlem, hogy... de nem, nem! Édes Ernesztiném ne tedd ezt. Idővel majd csak elfelejtess engem s egy másikkal talán bőségesen leszesz kárpótolva.

— Úgy! tehát egy másik után vessem magamat... oh! oh! az égér kérek, ne sértess!

— Boessss meg nekem édes barátom, lám éppen azon gondolkozom, mit tevé legyek, hogy engem mihamarabb elfelejtess.

— Ó én sohasem felejtetek el, én nélkül nem éltek.

— Ernesztin!

— Nem! nem! Isten veled!

— Te élni fogsz, én azt akarom...

— Akkor ne hagyj el.

— De, ismétlem, hogy nem tehetsz másképp.

— Adieu, adieu! Csak arra kérlek még, hogy a kis Cukinak, melyet neked elküldni fogok, gondját viseld. Most még nem adom oda, hadd maradjon mellettem halálom órájáig. Ez a kis kutyácska annyira szeretett s nem is hagyott volna el engem soha...

— Ernesztin! Én értem e cizélast; de ne felejtésd, kérek, hogy engem e házasságra kényszerítenek... És most el-inét, mert a hosszas válás és búcsúzás már nagyon fáj lelkeimnek. A rólad való megemlékezésem jeléül minden évben névnapodra egy szép virágcsokrot küldök.

— E virágcsokrokat majd siromra tűzheted!...

Henrik még e napon hozzátartozóival együtt menyasszonyához ment, a házassági szerződést aláírta. A fiatal ember lelki állapotát leírhatlan. Anyira felizgatott és zavart volt, hogy csak alig pár hízelt szót tudott jövedőbeljének mondani.

— Nos kedves vőm uram, min töprenkedik, kérde a leendő ipa.

— Ó semmin, éppen semmin... az idő...

— De hiszen a képzelhető legszebb időnk van.

Erre Henrikünk hirtelen felugrott s jegyesének egyik nagybátyjához tántorgott.

— Nemde uram, ön gyógyszerész?

— Valóban az vagyok.

— Mondja kérem: a regóta heverő cyankáli is okozhat halált?

— Persze; az sohasem veszt el erejét. De miért kérde ezt?

— Igen, igen, miért akarja azt tudni, kérdeik egyhangulag a menyasszony szülei is.

— No csak azért, hogy tudjam. És erre két köny esillámlott szemében.

— Vagy eszté veszté e fiatal ember, vagy valami különös történet vele — mondá a leány atyja.

— Ha egy hordár egy ölebecskét hoz ide — mondá Henrik fél halkkal egy mellette eldaldogott szolgának — rögtön jelentsd nekem.

A jelen voltak esodálkozva néztek egymásra. Csak a közgyűző nem vett minderről tudomást s közönyösen olvasta tovább a szerződést: „Tehát a jelen volt szülők megegyeztek abban, hogy a menyasszony hozománya...

— Egy ölebecske, egy szegény, árvaságra jutott ölebecske! Sőtajított közbe önkénytelen Henrik az egész rokonság legnagyobb megütőközésére. A menyasszony papája pedig felkiáltott:

— No uram, most már mindennek vége. S még alig hangzottak el e szavai, midőn Henrik az ajtón ki, mint egy örült iramodott el. Általános ámulás-bámulás. Tableau Nr. 1. Henrik Ernesztin ablakai alá vetődött. A lámpa még világított, de ah! ki tudja, nem-e holtestre hinti már halvány sugarait? De nem... mégsem, hiszen az ölebecskét még nem küldé el, pedig meghagytam, hogy bárhol legyen is, kézbesíttessék nekem. Eh mit! felmegyek hozzá és térdre borulva ígérem meg neki, hogy sohasem fogom elhagyni! E lelki küzdelem ala t felért hősünk Ernesztin ajtajához, de pszt! mi ez? hangokat hall, betekint a kulesk, ukon s mit lát?... Ernesztin él, él, mosolyog s himbálódzik egy dandy terdei. Tableau Nr. 2.

— Ha ő csakugyan elhagy — mondá eléggé hallhatóan a leány — akkor nem

érjük el célunkat. Eddig minden hónapban száz forintot kaptam tőle. Téged szeretlek ugyan, de nekem nincs pénzed s így nem is bírnál eltartani.

— Hiszed, hogy visszatér? Kérdé ama bizonyos dandy.

— Bizonyos vagyok benne, valamint abban, hogy atyja, az a kedélyes nyars-polgár továbbra is megadja neki a havi pénzt.

— Úgy hát küldd el neki a kis Cukit.

— Már elküldtem egy hordárért. Henrik megdöbbenve hátrált s a lépeskörletába fogzódkodott, hogy össze ne roskadjon. E pillanatban érkezett meg a hordár. Cseengedett. Henrik félrebu odott. Ernesztin kilépett s a Cukival egy névjegyet adott át a számozott embernek, mondván:

— „E kis kutyát vidd el azon urnak, kinek neve és lakhelye itt feljegyezve van!”

E szavakra mint egy örült rohant elő Henrik, megragadta a kutyát s a szobába lödítette. Ernesztin felsikoltott, lerokadt s ájultságot szünelt, hogy e kínos zavarból menekülhessen.

Henrik visszasietett jegyese házába, hol a még jelen volt szülők csak alig tértek magokhoz ámulatokból. A fiatal ember belépve mindannyihoz igen világosan és udvariasan szólott s boessánatot kért előbbi hirtelen való eltávozásáért, melyet — ugymond — nem halasztatott továbbra, mert kiállhatlan kinkokat okoztak új cipő, melyeket most kényelmesebbekkel cserélt fel. E szavai általános tetszést és meglegedést keltettek s így a házassági szerződést egy közelmúlt vasárnapon, délelőtti háromnegyed tizenegy órakor csakugyan aláírták. A közgyűző beporozta s átadta a szülőknek, kiknek gyermekei most már egy boldog pár.

okokat kutatva s felvilágosítás adás végett Lónyayt, felkérte az a feladást utódjára Kerkápolyra bízotta s a midőn Kerkápolyi vételtől (idő) ez mindenben Lónyayt kárhóztatta. Világos lévén a zárszámadási bizottság előtt ekként, miként a hibák és mulasztások a két volt pénzügyminiszter által követelték el, a felmentést megtagadta. — Csávolszky ezen megtagadó határozatot elfogadásra ajánlja. — Lónyay kéri a házat, hogy az elmondottakra holnap feleljen. A más napi gyűlésen Lónyayt a Tisza kormány nagy dícsőségére csak alig egy pár szavazat többséggel felmentették.

KÜLFÖLD.

A szerb fejedelem proclamatiót bocsátott ki, melyben azt mondja, hogy Szerbia viszonyai a porta iránt olyanok maradnak, minők a háború előtt voltak, a hadi állapotot megszüntették nyilvánítja s a török csapatok f. hó 21-ig elfoglalják agnini a szerb területet. Egy külön rendelet a moratoriumot június 1-ig meghosszabbítja. — A rendes viszonyoknak Szerbiában lévő helyreállítására Perbeo etendi a szultán feranáját tegnap Belgradba vitte. Ugyanekkor a szerb küldöttek is haza ártak.

A krakkói „zas" a szerb békekötést csak fogásnak tartja, mert szerinte, ha az orosz-török háború kitör, Szerbia nem lesz képes a semlegességet fenntartani, hanem kénytelen lesz a győztes mellett harcolni.

A török parlamenti választások folyamata vannak. Konstantinápolyban mártus 2-án a választások megéjtettek. — Ujjabb távirat szerűt: egy Konstantinápolyi görög képviselő letette mandatumát.

Montenegróval a békealkudozások újra megkezdődtek. A Montenegróiak követeléseit bár túlzottak, magukban foglalván: Niksits és Piva kerületek, egy Spizza kikötőnek átadását, nem különben a skutari tón és a Bojana folyón a hajókázás megengedését, s. a. a békekötésre van kilátás, mivel a tartós Montenegróak is nagy szüksége van.

A boszniai és hercegovinai felkelők részére a moszkvai szláv bizottság tetemes összeget határozott küldeni. Északi Boszniában Pilant faluban egy — 300 fősnyi csapatot a törökök szétverték. Ezen kívül több kerületekben fordulnak elő a törökök és lazádok közt összefutások; kik nagy számban itt ott megzavarják a békét.

A miridita törzs fegyvert ragadt s a Prisen felé fekvő Puka nevű török erődt ostrom alá vette. Felszabadítására Skutariából török csapatok küldtek. Prisenből is elindultak a török csapatok a miridita felkelők elnyomására.

A keleti kérdésnek megoldására most Anglia gyakorol legnagyobb befolyást. A többi nagy hatalmak tőle várják, hogy mit fog felelni a Goreskoff jegyzékére. Anglia, állítólag, azt javasolja, hogy a reformok életbeléptetésére engedtek a portának egy vagy esetleg három év. Oroszország hajlandó lenne e javaslatot elfogadni, azon módosítással, hogy a megnyitásban Törökország a kiszabott idő alatt nem érvényesítene a reformokat, akkor erre kényyszerítették; azonban Anglia e módosítványt, hir szerűt visszautasította, azon okból, mert ez elvi jóváhagyása lenne az Oroszországi által szándékba vett erőszakos lépéseknek.

Ignatieff tabornok, az orosz méretekverő a nagy hatalmaknál látogatásokat tesz. — Vajon miében sántikál megint? Mondják: feladata volna rábírn a hatalmakat, hogy tetleg ne avatkozzanak az orosz-török ügyekbe s hogy — erre nevez szabályszerűen diplomatikus semlegességi nyilatkozatokat eszközöljön ki. Mondják azt is, hogy Párisban, hogy vele a londoni orosz nagykövet is elutazott sorsjatek-közesen szeretne kötni. A kilátás azonban nagyon kevés.

Washington, mart. 2. A congressus mindkét háza által tartott közös ülésben Hayes, mint 150 szavazattal megválasztott, az Egyesült-Államok elnökének proclamatiót. Az elnöki izenet nagyon megnagyutatólag hatott az országra. A congressus 50,000 ezer dollárban állapította meg az elnök fizetését.

Bécs, márc 7. A „Pol. Corr." egy pétervári levele a következőket jelenti: Goreskoff herceg meghagyta Suvailoff grófnak, hogy a választ a január 31-iki körjegyzékre a brit udvarnál sűrűsse, s ez egyidejűleg értesített is kapott Oroszország nézetéről, melyek vázlata ez: Anglia vagy érvényesnek tartják a párisi szerződést a porta részéről, dacára a conferentia határozatainak, vagy elenyészettek látja Oroszország a portának a párisi szerződésből folyó jogait. Az első esetben azt igényli Oroszország, hogy a szerződött hatalmak a konstantinápolyi előtervezletben hozott határozatok eredeti alakjában való teljes elfogadására hassanak a portánál, s ez által Oroszországnak a legteljesebb lehetőség adassék a háborúkezdés elkerülésére. A szerződött hatalmak további tetlensége mellett ellenben Oroszországnak Törökország megállapított kötelességeiről és jogairól való lemondást kellene abban látania s ehhez képest a párisi szerződésnek is Oroszországra vonatkozó minden pontját semmisnek és érvénytelennek nyilvánítania, s magának önálló lépéseknek előkészítését. Egyidejűleg hasonló értesítések küldtek a bécsi berlini, párisi és romai orosz nagykövetekhez is.

Polgármesterei jelentés

Pécs sz. kir. város márt. évi állapotáról.

(Folytatás.)

Együttal van szerencsém a kapitányi, mint rendőri önálló hivatalnak a közrendészet terén kifejtett tevékenységét a következőkben előadni:

Adatokat a tanácsi iktatóból . . . 6381 db.
hozzáadva az 1875-ik évről áthozott 17 db.
összesen 6398 db.
melyből elintézett 6378 és áthozott az 1877-ik évre 20 drb.; — továbbá:

Munkás és iparos segéd nyilván tartott . . . 1541 egység.
Ideiglenesen tartózkodó . . . 104
Cselédkönyv kiadott . . . 1323 drb.
Idegen utas nyilvántartott . . . kik vendéglőkben szálltak . . . 6843 egység.
Iparjegy kiadott . . . 119 drb.
Úti igazolvány . . . 483
Tánc és zene engedély . . . 326
Szabadság katoná nyilvántartott 4115
Letelepült . . . 30
Eltoloncoltatott . . . 593
Rendőreileg letartóztatva volt . . . 696
Kézbécsit eszközöltetett . . . 2519
Egylet és társulat nyilvántartott 41 és pedig:

Jótevény és közhasznú 16. n. m.
Jószág-segélyező egyeslet, pécsi jótevény nő-egylet, kereskedő segédek beteg-segélyező egylete, veterán segélyező egylet, nyomdász-segédek beteg-segélyező egylete, — beteg-segélyező és munkás egylet, a pécsi ács iparosok segély egylete, a pécs-szigeti külvárosi ácsiparosok segély egylete, pécsi Szt. Rókus egylet, — pécsi Szt. Rókus társulat, pinczér beteg-segélyező és temetkezési egylet, pécsi első betegsegélyező és temetkezési egylet, baranyamegyei hadastyánok segélyegylete, kath. legényegylet, torna- és tüzoltó egylet, bányások önképző és ösegélyező egylete.

Társadalmi 8. u. m.
Nemzeti kaszinó, pécsi dalárda, zene-egylet, unió, koresolyzó egylet, női dal-egylet, polgári tekeegylet, Petőfykör.

Gazdasági 2. u. m.
Pécs-baranyai gazdasági egylet, Pécs-károlyi kertész-egylet.

Ipartársulatok 4. u. m.
Pécsi szabó, mézes kalácsos és viaszgyertya öntő, cipész, kereskedelmi és ipar-társulat.

Részvény társulatok 6. u. m.
Pécsi takarékpénztár, Csetnek-pécsi vasgyár, Baranyamegyei takaré- és hitelbank, Pécs-baranyai központi takarékpénztár, Egyesült külvárosi takarékpénztár, Külcsönös segélyező egylet.

Zálog intézetek 3. u. m.
Pécsi forgalmi és zalog kölcsön egylet, központi zálog intézet, külvárosi zálog kölcsön intézet.

Végül a Kegyelet és Részvét című temetkezési egyletek.

A közegészségi állapot a felfelt év folyamában általában véve kielégítőnek mondható, mert a téli hónapokban uralgott hurut-árt vagy is nátha-lázat kivéve járvány fel nem merült s a változó, bagymáz és roncsló torok-lohuak csak is szórványos esetei fordultak elő.

Született városunk területén összesen 1012 gyermek, meghalt pedig 911 egység, tehát a szülöttek száma a halálozást 101 esettel mulja felül.

A szülöttek közt volt 519 fi és 493 nő-nembeli; 871 törvényes és 141 törvénytelen új szülött; iker szülöttet 3 ízben.

A halottak közt volt 496 férfi és 415 nő nembeli, tehát férfi 81 többt halt meg mint nő. Az életkort tekintve a halálozás aránya legnagyobb volt az élet első éveiben: 298 egység; legkisebb a 10 és 29 év közötti korban 32 egység; 80 év utáni korban elhalt 16 egység között egy 107 éves nő.

Ereözások halálozási esetei az év folyamában 14 fordult elő, melyből baleset folytán 6, öngyilkosság folytán pedig 8 állott be. Hazaságra lépett összesen 227 pár.

A védhímlőnek oltása az egész éven át gyakorlatotván, 742 gyermekben lőu sikerrel alkalmazva.

Az egészségügyi személyzet, mely 15 orvos tudott, 6 sebszét, 2 állatorvos, 4 gyógyszerészt 6 segédrel és 19 okleveles szülész-nőt számlál, rendes körülmények közt a helyi követelményeknek teljesen megfelel.

Állatjárvány az 1876. évi folyamán alatt nem uralgott.

A városi közkóroda 1876-ik évi beteg forgalmi kimutatását van szerencsém a következőkben előadni:

1875-ik évről maradt 74 férfi, 36 nő 119 1876-ik évben felvétellett 181 férfi 393 nő 1211 Összesen 1321

Ezek közül elboesájtottak:

gyógyultan	617	férfi	305	nő	922
javultán	106		28		134
gyógyulatlan	27		20		47
meghalt	69		37		106
további ápolás alatt maradt	72	férfi és	40	nő,	112
Összesen	1321				

A betegség nemére nézve volt:

buja kóros.	376	egység
váltó láz	135	"
bagymáz	11	"
hímlő	1	"

A többi betegségi eset, tüdő-hevény, lobbos bántalmak, gümőkór, légdag, gége bántalmakra, és esekélyebb számm különbségekre eloszlik.

Ápolási nap számítáiba vétett összesen 34094, melyek után az ápolási díjak következőleg számítottak fel.

10 éven felüli egyénekért 32342 nap 59 krjával 10 éven alóli egyénekért 1658 nap 29 1/2 krjával külön szobában ápolakért 13 nap 1 ftjával.

Ezzel kapcsolatban megjegyzem, miszerint elmebetegék észlelerti megfigyeltetett két szoba kellőleg berendezett, mi által sok ízben észlelt hiányon segítő lön: a) továbbá szerencsétlen előadni, miszerint a közkórházi szolgálat pontos és szabatos teljesítését céljából a város tanácsa által szolgálati rendtartás, illetőleg utasítás adatolt ki, melynek alapján beteg osztyálonként külön választva minden osztyál külön orvos vezetése és az igazgató főorvos főfelügyelete mellett, kezeltenek.

A betegápolás 14 irtalmuk néme és hét fogadott cseled házi történiük, — kik ezen felül az összes házi teendőket u. m. főzést mosást stb. teljesítik, még pedig oly kiváló eredménnyel, hogy a közkórház rend és tisztaság tekintetében példaszertnek mondható.

A kórházi pénztárnál az évi bevétel . . . 33424 ft 19 kr.
a kiadás . . . 33393 " 24 " —
tehát az évi forgalom . . . 66817 ft 43 kr.

Ezen felül a közkórházzal együttesen kezeltetett a simlők háza, ebben ellátást nyert 23 férfi és 23 nő. — Ezen intézet alapítókéje 64845 ft 68 kr., melynek kamatai a kórházi pénztárba folyának.

Felmentendő még a város költségén fentartott Rudolphinum című árvaház, — melyben ellátást és nevelést nyert 15 fiú és 15 leány gyermek. Ezen intézet alapítókéje 12126 ft 68 kr., mely kórház gondnok ír által elkölönítve kezeltek; — kedveltségemmel tartom e helyütt felmenteni, hogy a nagy közönség részéről a mondott intézetbeli árva gyermekek számára jelentékeny kegyvadományok juttattak, melyekért hálás köszönetemet az árvák nevében ezuttal is kijelentem.

Egyenes államadó:

Államadó volt az 1875-ik évről hátralék 136731 ft. 69 kr.
1876. évi előírás . . . 272395 " 28 1/2 " —
Összesen 409126 " 97 1/2 " —
Utólag előirattott 3340 ft 56 kr. leirattott 21408 " 13 " —
tehát összes tartozás 391058 " 70 1/2 " —
Ebből készpénzben lerovatott 258796 " 56 1/2 " —
maradt hátralék 132262 " 14 " —
Fénylészési adó: Előirattott összesen 8425 " 88 " —
Ebből készpénzben lerovatott 2819 " — " —
maradt hátralék 1496 " 88 " —
Városi pótdadó: Városi adó volt 1875. évi hátralék 52060 ft. 70 1/2 " —
1876. évi előírás 80543 " 16 " —
Legelő adó előírás 2223 " 84 " —
134827 " 70 1/2 " —
Utólag előirattott 2582 ft 57 kr. leirattott 7409 " 75 " —
tehát összes tartozás 130000 " 52 1/2 " —
Ebből készpénzben lerovatott 89469 " 36 1/2 " —
maradt hátralék 40531 " 16 " —
Egybe tartva az 1875. és 1876-ik évek végén mutatkozott hátraléki összegeket, kitűnik, hogy az 1876-iki évi eredmény jelentékenyen kedvezőbb, miután dacára a jóval nagyobb tartozási előírásnak és az adózó közönség nagyobb megterhelésének, melyre csak az általános jövedelmi pótdadó behozatala által majdnem 40000 frtnyi újabb teher haramlott, az államadó hátralék 4469 ft 55 krral, a városi pótdadó hátralék pedig 11529 ft 54 1/2 krral kisebb mint az 1875-iki évről áthozott hátralék; minek oka azonban egyáltalán nem az adózási viszonyok jobbra fordulásában, hanem töképen az 1876. évi XV. t. c. szigorú és az adó-felügyelőségi új intézmény által erőlyesen keresztül vitt rendelkezéseiben keresendő.

(Folyt. következik.)

Apróságok.

Itaztam egy bíráló, beszélünk időjárásról, természere kilátásról s több effélékről. „Így van az aram! szolt a bíró, — se pénzem, se kenyere, se tüzifám, két lovam penészes, rohadt szalmán tengődik, malacaim élnek abból, mit a fagyos földből kitarhatnak, baromfit nem tarthatunk, nincs mivel etetni, hus, tojás élyeztetéről le kell mondani, az adót meg kell fizetni, minduntalan ide-oda zaklatnak, mi lesz belőlünk? higgye el az ur, falunkban csak négy házban van még rövid időre kenyere, velem együtt a többi már jöndeje a zsidónál hitelre veszi, hogy utolsó darab jószágunkat adó fejében el ne poeseköljük, az adót, pap és mester fizetését drágán kölcsönvett pénzzel rojnik le, s hozzá ezen se teli, se tavaszi idő rontja vetéseinket! így a legjobb gazda is földönfutóvá lesz. — En sem ivó, sem kártyás, de másként pazarló nem vagyok, cselédeim mind egészséges munkások, fáradhatlanok a dologban reggeltől estig, az isten megáldott földdel és családdal, de azért se pénzünk sem kenyertünk."

Suttogva kérdi tőlem a bíró: „mikor jó haza Kossuth?"

„Akkor jön, ha majd haza hívjuk."

„De én azt hallottam, hogy százan is voltak nála és megkérték, hogy jöjjon haza, segítsen rajtuk, de még sem jön."

„Hiába hívjuk, ha eltorlaszoltjuk előtte az utat a hazajövetelre, mikor oly többséget választunk az országgyűlésre, mely feladja a haza legfőbb életérdekeit és csak önérdelkeket levezi, válasszunk oly képviselőket, kik jogaink érvényesítését tudják és merik is hangosan követelni, kik nem vágnak a nép véres verejékéből megzadagolni, sem hatalom és kifizetések után, hanem ö felségének, a királynak őszintén előterjesztik a nép baját és ohajait, kiknek képességük és akarjuk is van szép,

de a többség pártja által elnyomoritott hazánkban Magyarországot alkotni, akkor jöhet haza Kossuth, ha szelleme már itt van, akkor is csak lassan lehet ba ainkon segíteni, mert azt nem lehet egyszerre jóvá tenni, mit annyi éven át elrontottak."

„De lássa az úr öt évvel ezelőtt önnel együtt szavazva balpárti képviselőt választottunk, eredménye az lett, hogy megcsalt bennünket, beállt abba az istentől elragaszkodott ugynevezett szabadelvű pártba, és mennyt kellett ezen választás miatt a szolgabírótól szenvednünk! Ha valami kérelem vagy panaszal jött az ember a szolgabíróhoz, ez kérdezte a felek neveit, elővett egy nagy menykő könyvet, ha abból megtudta, hogy a panaszos a balpárti szavazott megsem hallgatta, hanem gorombaságokkal visszaütötte. Menjen kend ahoz, a kire szavazott, volt a szolgabíró utolsó szava, — ily nyomás alatt aztán kérnem, mehetünk-e mi szabadon választani?"

Ezzel kiértünk az országútra. Itt ismét egy sóhaj emelkedett a bíró kéből. „Lássa ide szokta falunk a követ hordani, nem is gondolhatja el, mennyi bajt okoz ez nekem. Az utbiztos minduntalan maga elé rendeli a birákat, jaj annak, ki fíres közzel jön, pénzt, gabonát, kukurcát, baromfit, malacot, tüzifát, bármít, csak minél több értéket kell hozni, ha az ember meg akar maradni a tekintetes utbiztos úr kegyében. Most már kifogytam mindenből, pedig a napokban ismét oda kell mennem."

G. J.

Sz. Lőrincvidéke, 1877. márc. 7-én

A magas kormányának van egy embere, kit úgy hívnak hogy: Lukácsy Sándor, ezen úri egyénnek más dolga nincs, mint széles Magyarország falkolait rendezni, s azokról hivatalos kimutatást adni. — Mind a lapokból olvassuk, hazánk bármely területéről, mindenütt azon panasz van, hogy nincs falkola.

Járásunkban már kétízben is hatalmas rendelet lett kiadva, hogy a falkolák, ha rendben nincsenek, hát legyenek!

— Az utóbbi rendelet tudni kívánja: hogy hány [] a falkola, mivel van bekerítve, (: a nagy mindenséggel:) hány vadfa van benne, (: szerbtövös:) hány oltás nem szerint, stb. Annnyit jó lélekkel mondhatok, hogy e járás községeiben nincs oly falkola, melyben megvevethető fa volna.

Nem hagyhatom említes nélkül a pécs-vaizlói országot számadó állapotát sem; a kőszállítás megtörténi úgy a hogy nó . . . hanem annak megtörése és elterítése az már más kérdés. Ott vannak a fölőlle rakott öreg kövek szétszórvva, — még február utólján is láttam törni, — a szekerek alig tudják egymást elkerülni, — ki apró követ hordott az elterített helyely közel, ha kedve tartotta. — Egész télen jártunk a sárban a drága országúton.

Igen, mert a járási utbiztos két-háromféle hivatalt visel, így kisebb gondja is nagyobb annál, minthogy ő a községenként kiosztás után megtekinté, megtörtént e a munka? Bizony bizony mondom, hogy annyi kő el van rejtve az országút mellett, hogy ő biztosságra egy házat bírna belőle építeni akár Vaiszlón.

Van még egy kárhóztos visszaélés. A vadászati jegy" címen míg 12 ft fizetünk ezen ártatlan vérontásért, addig tizannyian vadásznak, kik sem vadászhattart nem bérelnek, sem vadász jegyet nem váltanak, így a községi eszökök is, kik többnyire kétesövi tulajdon feyvertiket használják, ezek még feyveradótt sem fizetnek, de azért vadásznak, ivad, vagy nem ivad, az egyre megy nálunk.

A drága kölcsönpénzen fizetett pénzügyőrök behunyt szemmel nézik, — csak a szépségetől néln tudnak mulatozni.

Végre, a mi bölcs kormányunk, minden ipar-kereskedés és bármilyen nevezendő vállalatra kiadja jövedelem bevalási iveit. De soha észébe nem jutott közegeinek, hogy az ugynevezett kuruzsló javos asszonyokról is gondoskodjék. Vannak pedig oly hirre vergődöttek, mint a vasasi, hodaí, gerdei, egerszegi, ellendi, budméri stb. hogy sok orvostudorral nem cserélne jövedelmét.

Ha a szegény iparosra, kinek csak az év egynegyedében megy tüzlete, jó busásan reá rovják a jövedelmi címen az adót — hát mért nem ezen kofákra, kik minden nyavalyát úgy olvasnak el drága pénzért.

Zalay.

HIVATALOS.

2027 Hirdetmény. A Nagyméltóságu 1877. m. kir. honvédelmi miniszterium f. é. február hó 20-án 7001/IV sz. a. kelt rendelete folytán köztudomásra hozatik, hogy elrendelendő mozgósítás esetében az 1873. évi XX t. c. alapján kisajátítandó ló ára az állítás helyén és napján az illető sorozó tisztt által a ló tulajdonos nyugtájára kezére kifizetelni fog.

Pécs sz. kir. város tanácsának 1877. mártus hó 3-án tartott üléséből. Pécs sz. kir. város tanácsa.

Különfélék.

— Kossuth Lajos legújabb arcképe megküldését ígerte a nála volt ceglédi köldötségek minden egyes tájajának. Ezen igérete a lapok útján a ceglédi köldötségek fogadtatásának több részleteivel közzétetvén, nem kis bajt és kellemetlenséget okoztak szegény Kossuthnak. Ő is, Hlász

eszedes is, szász meg szász levelet vettek azóta az ország minden részéből egyesek től, kik azt kérik, hogy nekik is küldene egy arcképet. A mi kedves hazánkiai, úgy látszik, azt hiszik, hogy Kossuth és Hlász legalább is Croesus kíneseivel bírnak, a kiknél nehány szász forint több kiadás tekintetbe sem jön. Gondolják meg, hogy ezen fényképek mindegyike 3 francba kerül, és hogy Kossuthnak már elég kiadása van ugyis, ha csak a nála tisztelegő 115 küldötségi tag számára küld egyet-egyet. E figyelemzetést teszi közzé Simonyi Ernő az „Egyetertésben," és utasítja azokat, kik Kossuth arcképet ohajják forduljanak egyenesen az illető fényképhez, kinek címe: G. Ambrosetti Pittore e Fotografo. (Italia) Torino via Po 43. és rendeljék meg az arcképet, mely küldésel együtt 1 ft 50 krba kerül.

— A hivatalos lapban olvassuk, hogy a csod alatt álló Schiller Alajos volt pécsi kereskedő tulajdonát képezett s bíróság 30000 frtra becsült kistéri ház april hó 13-án vagy esetleg május hó 14-én fog a helybeli kir. telekknövi hivatalban elarvereztetni, — továbbá, hogy a Kummer Andráz pécsi bádogos ellen elrendelt csod megszüntetett.

— Az éh 5-én tartott megyei közgy. bizottsági ülésnek legfontosabb tárgyát Szemelies Ferencz darái szolgabíróak sikkesztási esete képezte. Az ügy állásának megvizsgálására kiküldött s a megyei főjegyző és főszámvevő által bízott ság jelentése konstátván a sikkesztást, tárgyát ala vétetett a kérdés, ha valjon az iratok a megyei ügyészek, vagy a kövádlónak a lassanak át. A megjelölt szavazás folytán a többség az utóbbi indítványt fogadta el s így a további lépéseket most már a kir. ügyész teendő meg. Szemelies már fel van függesztve hivatalától. A hiányzó pénz összege 14,434 frtra megy, melyben — mint halljuk — a közmunkaváltási és árvapézeken kívül még a mult évi dunai vízkárosultak javára gyjtött segélypénzek is foglalhatók. Ez a tényállás, melyről már hetekkel ezelőt sugdotunk városunkban, sőt még a központi lapok is felemlítték, meg demontozták. Szemelies már 1875 óta nem adta beszámolását a megyéhez. Az alispán többször figyelmeztette, intette s hivatalosan is felszólította kötelességének teljesítésére, de hiába. Szemelies ekkor már annyira bemeztült volt az adósságokba, s pénzügyi anyyira ziláltak voltak, hogy barátainak áldozatkészsége sem lett volna képes rajta segíteni. E körülmény, jöllehet, hogy már jó ideje nyilvánvaló — még sem bírta megyei hatóságunkat erélyes intézkedésre. Huzták-vonták, takargatták, remélve, hogy valami véletlen talán csak még is rendbe hozza az ügyet; de biz az a várt véletlen ma sem állott be, s lehet, hogy még egy pár évig lappangott volna ez eset titokban, ha Szemeliesnek előhaldott korából kifolyó bomlott egészségi állapota nem kelt aggodalmat az illető felsőbb közegekben. Szemelies most betegen fekszik. Testi s lelki eréje annyira megfogyott, hogy kihaltgatni sem lehetett.

— Közmunka váltási pénzek sikkesztása miatt Forster Alfréd volt dombóvári járási tolnamegyei szolgabíró két évi, Döry Victor segédszolgabíró egy évi börtön büntetésre ítéltettek el a szegzárdi kir. törvényszék által.

— Eljegyzés. A helybeli szintársulat- rakközkezdességi tagját, Follinus János szingizagató úrnak kedves leányát Hermit a napokban jegyezte el Schwarz Gyula szintársulati karmester, ki az eljegyzést megelőzőleg éh 5-én a belvárosi plébániában az izr. vallásfelekezettől kelyve a rom. kat. hitet vette fel. Tartós s zavartalan boldogság koronázza a fiatal jegyes szép frigyét! Evel egyuttal megemlítjük azt is, hogy Schwartz Gyula ir Pécsset foglalatpedni s a zenében való érettsáttal foglalatpedni, s így Follinus Hermin is megválik a szinészettől, melynek jelenleg egyik széptehetségű jó hírnévvel dicsekedő tagja.

— A nemhitelesített hordókra vonatkozó minisiteri rendeletet annak idejében mi is ismertettük, de minthogy a gyakorlati bírságolási esetekből következtetve, még nagyon sokan vannak, kiknek e rendeletről még tudomásuk nincs; nem tartjuk fölöslegesnek ismételten felemlíteni, hogy a nem hitelesített hordókat büntetés nélkül nem lehet behozni a városba, sem a vasútra feladni. — Az erre vonatkozó minisiteri rendelet szigorúan meghagyja a fogyasztási adó, a vasúti, a vándorló közegeknek és a pénzügyőröknek; hogy minden hitelesítetlen hordót felgaltaljanak. — Ajánljuk tehát ezt a nagy közönség s különösen olvasóink figyelmébe, nehogy hitelesítetlen hordókat használván, kellemetlenséget s kárt szenvedjenek.

— Lesz-e háború, vagy nem; s ha lesz ki ellen megyünk? Ez jelenleg a mindenek felett domináló kérdés. Persze hogy hitba keressük rá feleletet. Akár valameny politikai hivatalos és nemhivatalos, jól értesült és biztos forrásból merített lap minden vezéreikkét is elolvassa az ember még a legkisebb tájékozhatást sem nyerhet a helyzetről. Ma így, holnap így. A hírek a legtarkábbak, ellentétesek, összefüggés nélkül valók, szóval a külpolitikára vonatkozó tudósítások csupa tapogatozás s — sőtétben. Egy azonban bizonyos; és pedig, hogy az „esetleges" mozgósításra nagyon folynak az előkészületek, különösen a felső megyékben. Így Kassá és N. Várad városához kérdést intéztek, hogy ennyi és ennyi embernek mennyi élelmet tud előteremteni. Egerben nagyobb csapatelszállásolásra van kilátás, Miskolcon detto, s így tovább. Lapunk mai száma-

nak hivatalos rovataiban közzétett honv. minisiteri rendelet szintén a mozgósításra való előkészületek tekinthetők. Ezek tehát a legújabb mozgósítási hírek, melyeken eligazodni ugyanezok bajos, mert míg a mozgósításra való intézkedések jobbra csak a felső végében tétettek meg, addig itt lent szép esendően egyre szállítják az ágyukat Eszékre. E hó 5-én 36 ilyen embergyilkoló szerzámot szállított a vasút Villányon át a mondott helyre, hol mint nekünk írják — már 300-nál több tábori ágyu van elhelyezve. Ezek után csakugyan nem tudunk eligazodni, ha valjon az orosz ellen megyünk-e, vagy le Boszniába egy kis occupatióra? A közel jövő talán meghozza a felvilágosítást.

Gyászír. Örv. Waisz Antalné szül. Bantler Ilona folyó évi március hó 5-én végelgyengülés — Szondy J.-né szül. Szivér Anna pedig e hó 6-án Péreken hosszsz szenvedés után életének 68-ik évében vízkór következtében jobb létre szendertltek. Beke poraikra!

A korlátlan szemérmellenkedés mind nagyobb és nagyobb mérvet kezd ölteni városunkban. Nem a hatóságilag szabaddalmazott sem a titokban szaporodó ocsmány bűntényeket, hanem a női sülyedtség azon undok üzemeltetést értjük, melyek városunk utcáin tapasztalhatók. Alig sötétedik, már is ellepi a sok éji lepe, alias: vespertilio Veneris vulvágára a főbb utcákat és repkednek (a rendőrség részéről) habortlanul ide-oda a járó-kelő közönség legnagyobb megbotránkoztatására. Ily életmódot nők egész seregrel tartózkodnak itt. Fizetnek egyik városi orvosnak hetenkint 50 krnyi „türelmi” díjt, befizelőnek valami vén banyához s este ki-nyitlnek. Számuk egyre nő, mert az erkölcstelen, dologkerülő eseldecékre nagy esábingerral van a munka nélkül való megélhetés. Valóban ideje volna, ha rendőrségünk a társadalom e mérges sópröcké felett itt-ott raziát tartana s annak minden tagját, ha tisztességes kenyérkereseti módot kimutatni nem tud, — rögtön eltilomoltatná, s ugyan e célból a 9 óra után az utakon esatángoló képleányokat befogatná, — mint ez más városokban szokott történni. — Reméljük, hogy e kényes, de a közjó ügyében szükségesnek talált s több oldalról sugart felszólalásunkkal — a rendőrséggel szemben — nem hanytunk borót a falra.

A pécsi zeneegylet kamarai hangversenyeiről minden tekintetben csak az elismerés és dicséret hangján szólhatunk. Mind a programokba felvett darabok helyes megválasztása, mind pedig azoknak művészi kivitele az előadók részéről a legmagasabb igényeket is kielégítheti, mely állításunk mellett leginkább azon körülmény szól, mely szerint minden ilyen hangverseny szép számu és válogatott közönség hallgatja végig. A legközelebbi (3-ik) kamarai hangverseny holnap (vasárnap délután 3 órakor az egylet helyiségében (főter Oertzen-ház) tartatik meg következő érdekes programmal: 1. Quartett (op. 29.) Schubert Ferenctől, 2. Hegedűre, 1. mely hegdedűre és 1. gordonkára. Előadók: Jakseh, Hőnis, Cserny és Zoller urak. II. Első nagy Jonata (Emoll) zongorára, 4 kézre, szerző Omlow. Előadók: Zsolnay Julea urhölgy és Preusz Adolf ur. III. a) „Lotosblume”, dal Schumanntól. b) Dallam David „Lalla Roukh” operájából. Előadja: Bors Anna urhölgy. IV. Sonata zongorára és hegdedűre Bethoven (op. 23. Amoll) előadók: Kaltenecker urné és Jakseh ur. V. Recitatio és Duett Spohr „Faust” jából, előadók: Jeszenszky Sarolta urhölgy és Ráth Zsiga ur. VI. Trio (op. 49. Dmoll) Mendelssohntól, hegdedűre, gordonkára és zongorára. Előadók: Jakseh, Zoller és Preusz Ad. urak. Belépőtíj tagoknak 60 kr., nemtagoknak 1 frt. Együttal felemlítjük, hogy hétfőn, március 26-án, a zenekart által, helybeli művészek közreműködése mellett, a színházban nagy hangverseny adatik, a melyre Valentin Károly ur könnyes zeneműkereskedésében előjegyezhetni jegyeket.

Talált ezüst pénzék. Multi héten a kisasszonyfai erdőben az ottani haszonbérő bérési egy fa kiásása alkalmával annak tövében találtak egy bórerszényt, mely 315 darab ezüst pénzt tartalmazott, felkoronás 1788. évi tallérokat, Mária Terézia huszasokat, és magyar hatosokat, ez utóbbi körülmény mutatja, hogy a pénz nem nagyon régen volt ott elrejtve. A találók nem nagy hasznát vették, mert a fiatalabb nemzedék már nem is ismeri az ezüst pénzt, elvesztgettek egy fél koronást 25. kron.

Hariszon Weir úr a hírvés angol természetűs ugyancsak családott azop általunk is felemlített állításával, mely szerint az idei tavasz már fért. 1-én közzöntött volna be. Tegnap (pénteken) reggeli 8 óra körül zordon, hideg szél támadt, mely nemsokára rá hőterhes fergeteggé változott s tartott egész napon. Ilyen hideg zivataros napunk még nem volt az ideitől. Az utcákat mintegy 18 centimeter magasságu hóréteg borítja. A kavargó szél még az esti órákban is hord-bont hófúvatagokat.

Farkas vadászat felsőbb engedély nélkül. József császár által hozzánk be-telepített németjeink mennyire haladtak egy százdát óta, azt bebizonyította — március 6-án Stiefel András lovászhetényi sógor, ki egy a helységbe egész a templom közelébe behatolt ritka nagyságu farkast ministeri engedély nélkül lelőnni bátorokodott. Lám a hajdani hét sváb unokáira is ráragadt valami.

hogy gyakori ájulási rohamaí és elbágyadt-sága közeli halálának előhírnökéül vehetők. A júvendóbeli pápa választására néve már történtek is előkészületek, nevezetesen a bíbornokok azon választási hely kérdését tárgyalás alá vették, a hol a conclave tartandó lesz; az összes szavazatokkal kettő ellen azt határozták, hogy a conclave Romában gyűljön össze, ha talán oly események nem lépnek közbe, melyek az összegyűlést e városban lehetetlenné teszik. A két opponáló bíbornok azon nézetben volt, hogy a conclave külföldön illyőn össze; az illetők tartózkodtak a szavazástól. Erre a bíbornokok az összes pápai bullákat, melyek a conclave véonatkoznak, vizsgálat alá vették, elfogadták azon egyetlen formulát, mely szerint az összes idevágó bullák érvényen kívül helyeztetnek. Ezután elhatározottak, hogy a pápa halála után az összes bíbornokok meghívandók, s hogy a szent testület a bíbornokok megérkezését Európából bevárja. A conclave a vaticauban tartassék s a sxtinti kápolna szolgájon szavazási teremül. A bíbornokok azután megállapodásokat hoztak a vaticauban teendő intézkedésekről s azon szigorú rendszabályokról, melyek minden közlekedést a külvilággal megakadályozni hivatták. Előre nem látható események beálltak a conclavenak külföldön való összeülését fogják ajánlani s akkor a camerlengo az összes bíbornokokkal tudatni fogja a gyűlés helyét. Ezen határozatok bulla atakjában az összes bíbornokok tudomására fognak adatni.

„Arad hegyaljai borvásárt” rendez april 15. 16. és 17-re Aradon az ottani kereskedelmi és iparkamara, melyre a bejelentések március végéig elfogadtatnak. A fehér magyarbár, a vörös mènesi és aszabor mellett azon vidékről a mokrai, pankotai, muszkási, világosi, kúvin-kovaszine, paulis és radnai termései fehér borok, továbbá Krevén, Győrök, Paulis és Barackán termelt jeles vörös borok lesznek e vásáron nagy választékban képviselve. — A kamara irodája minden a borvásárra vonatkozó felszólításnak eleget tesz és azonnal a kért felvilágosítással szolgál.

Kedélyes kis történetek közül a „Magyar Hirlap” mely ministeriumaink egyikében adta elő magát. Egy ott csak néhány nap óta alkalmazásban álló díjnek ugyanis néhány szívat akart magának hoztatni a hivatal szolga által, de az épületben még ismerős nem lévén, tévedésből egy minisiteri tanácsos szobájába nyitott. A nélkül azonban, hogy tudná, ki azon az író asztal előtt ülő ur, tévedését csakhamar belátván, e szavakkal „bocsánat én szolgát keresek” vissza akart vonulni, mire a kedélyes méltóságos ur mosolyogva felelé: „Hisz én is szolga vagyok.” Igen?! tréfálódik a díjnek, ugy tehát hozzon nekem 3 drb. kétkrájeáros szívat s 6 méltóságának azon derült válaszára „szívesen” a 6 krájeárt annak asztalára letéve távozott. Nem sokára reá igen kellemesen lón a díjnek egy hivatal szolga által meglepve, ki neki 6 krájeárt s a minisiteri tanácsos jöföle külföldi szivarjaiból néhány darabot a méltóságos urnak azon izenete kíséretében kézbesített, hogy már jövőre még is csak keressen más „szolgát” magának.

Rövid hírek.
— A párisi kiállítás vidéki bizottságai azon városokban fognak megalakíttatni, ahol ipar s kereskedelmi kamarák vannak; ezen kívül az enquete határozata értelmében még Szegeden, Pécssett és Besztercebányán lesznek vidéki működő bizottságok szervezve.
— Dohányzóknak. A III. számú Regália média különlegességi száivar f. évi mártius 1-ső napjától 6 frt. helyet 5 frt-re bocsátatik áruba, mivel a forgalomból — a meglevő készlet teljes elárúsítása után — kizáratik.
— Foglalás püspöki lakban. A hivatalos lapban olvasható, hogy Peitler váci püspök ellen foglalás történt 7757 forint erejéig.
— A rozsvíznyokat az is jellemzi, hogy egy aradmegyei kereskedői cég könnyvezetői állomásra pályázatot nyitván három nap alatt nem kevesebb, mint nyolcvan egy concurrens jelentkezett.
— Rák a szenteltvíztartóban. A párisi Szt. Sulpice-egyház szenteltvíztartójába valami elrugaskodott fiékö három ráköt dobott. Egy ifju bölgymint ujjait a szentelt vízbe mártotta, kegyetlentl megcsipetett a rákok egyikétől. A hölgysikoltott, s ijedtében fennhangon kérte az Isteni bocsánatért, ki megbüntette őt, mert férjét megcsalta.
— Makó város lakósaínak a vereshagyma, mely ez idén rendkívüli keresletnek örvend, 200,000 frtot hozott. Ara mázsánként 5 frt. Mint a „Maros” írja még mintegy 50 ezer mázsa készlettel rendelkezik a lakosság.

I R O D A L O M.
UJ KÖNYVEK és ZENEMŰVEK kaphatók:
Pécssett Valentin Károly könyvkereskedésében (főtér a „Nádor” felett.)
Petőfi költeményei díszkiadás kötve 16 frt. összes költeményei 4 kötet 3 frt.
Pauler Gy. Wesselenyi Ferenc nádor és társainak összeesküvése 1664—71 2 kötet 5 frt. 60 kr.
Jókai Szép Mikhál regény 3 kötet 3 frt.
Fajér S. Döntvények gyűjteménye II. kötet 1876. 1 frt.
Edwards Lea a divathölgy 2 kötet 2 frt. 20 kr.
Nagy Imre, Az iránytan alapvonalai 90 kr.

Szöllő eladás.
Egy 100 □ól nagyságu szöllő a nagy Szokókban prészház és edényekkel igen kedvező feltételek mellett eladó. Bővebb tudósítást ad Gaál L. számtartó Szepesi utca 4. sz. a. (58. 3—1)

Molnar J. Ökszerű borászat 72 kr.
Grotius, Teteles nemzetközi jog 80 kr.
Korbuly, Magyarország közöga, 3. átdolgozott kiadás 5 ft.
Horvath, Konstantinápoly, Törökország fővárosa 1 ft.
Boöthy, Magyar nemzeti irodalomtörténet ismertetése I. 1 ft. 80 kr.
Roder A. Magyar és német beszélgetések könyve, vasúti, zöghajozási és távirtdai hivatalnokok számára 2 ft. — kr.
ZENEMŰVEK:
Bibor, Keskemeti híros vendégfogadó csárdás 60 kr.
Faudler L. medikus-csárdás 60 kr.
Körösy a toloncból, csárdás 60 kr.
Szabó Imre, Eredeti dalok 1 ft. — kr.
Metra, Serenade-Valse 60 kr.
Strauss E. „Das Leben ist doch schön” keringő 90 kr.
Strauss Jan. „O schöner Mai” keringő 1 ft. — kr.
Fahrbach F. „Az erdő mentén” keringő 80 kr.
Fahrbach, Damenabend, Polka-Francaise 50 kr.
Borovits K. „Schneeöfcken” keringő 80 kr.

A „központi házi-ipar egylet” megindította a „Házi iparlap”-jának kiadását. Megjelenik havonként kétszer, előfizetési ára egy évre 1 frt. mely a kiadóhivatall Budapest Ferenvaros, csillag utca 8. sz. küldendő. Ezen lap a közoktatási minisiter rendelkezéséből a tizezer példányban kiadott „Neptanitik lapja”-hoz is mellékelve lesz.

A „Vasárnapi Ujság” 1877. évi 9-ik száma következő tartalommal jelent meg: Ujabbkori utazók Afrikában [4 képpel]. — „Ojan Paavo” Költemény, svédből ford. György Vilmos. — „A se nem régi, se nem jó időköl.” II. [Egy volt szerkesztő naplójából]. — A bolgárok földjén [2 képpel] Erdőy Belától. — Egy kizyó-templom Afrikában [képpel]. — „Adriai képek”. Herman Ottótól. — „Servadac Hector kalamos vándorlása a naprendszeren át.” Verne regénye [2 képpel]. — Szechenyi Istvan kiadatlal leveleiből, I.—V. — „A dimnye őshazája.” Onody Bertalántól. — „A magyarság elolajosodásáról.” Herman Ottótól. — „Kün és ben.” Karcolat. Irélatom és művészet. stb. rendes rovatok.

NAGY FERENCZ laptulajdonos.
HAKSCH EMIL KISS JÓZSEF felelős szerkesztő. szerkesztő úr.

HIRDETÉSEK

1637 szám 51. (1—1)
1877

Felhívás.
Komáromy Károly városi főszámvévo, a köztörvényhatóság részéről f. é. 3952 szám alatt hozott határozat alapján ezennel felhivatik, hogy jelenlegi tartozkodását velem ezen felhívásnak első közzétételétől számitandó 8 nap alatt tudassa, mert különben állása megürültnek fog tekintetni.
Kelt Pécssett 1877. febr. 24.

Aidinger János polgármester.

Popp J. G. cs. kir. udvari fogorvos urnak
Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2.
Nyole éven át használok önnek **Anatherin szájvizét** s azóta egyszer sem szenvedtem fogfájásban, mely által azelőtt folytonosan gyötörttettem; ez legjobb bizonyosságul szolgál ezen gyártmány jóvoltáról.

Dacára a magas árnak nélkülözhetlenem lón előttem s azért ezen jótékony vízből hat új líveg küldésére kérem önt; mily jó lenne, ha ezt kevésbé vagyonos szenvedők is használhatnák.
A gyors megküldést kérve, maradok mély tisztelettel **Faerber Pál** Bndweis, 1873. márc. hóban. földbírtokos.

RAKTÁRAI:
Pécssett: Kunz, Sipótz, Kovács, gyogyszertárban. Zsolnay W. és Zach K. uraknál. — **Bonyhádon:** Kramolin ur gyogyszertárban — **Mohácson:** Pyrker J. gyogyszertárban — **Siklóson:** Teley A. gyogyszertárban — **Baján:** Misichieky urnál és ifj. Herzfeld fiainál. — **Kaposvárott:** Daras J. Schröder A. gyogyszertárban és Kohn J. urnál. — **Szegárdon:** Bahsay M. gyogyszertárban. — **Tolnában:** Fichtel, Groff J. gyogyszertárban. — **Högyészben:** Rausz St. fia. — **Villányban:** Fekete E. gyogyszertárban. — **Zomborban:** Falcione G. & Heindlhofer Robert uraknál. — **Paksan:** Flórián János gyogyszertárban. — **Verőczen:** Besz F. K. gyogyszerész urnál. — **Bátaszékben:** Posch gyogyszerész urnál, **Szigetváron:** Kobárics K. urnál, **Valpón:** Deszatyk gyogyszerész urnál, **Mágocon:** Szép gyogyszerész urnál, **Kalocsán:** Schinkovics gyogyszerész urnál. 34. (13—2)

56 3—1
Hirdetmény.
A pécsi kölcsönös segélyző-egylet évi rendes **közgyűlését** folyó évi **március 25-én délelőtti 10 órakor sz. kir. Pécs város közgyűlési nagy termében** fogja megtartani. Miről a t. ez. egyleti tagok azon felkérésel értesítettek: miszerint **szavazó ívelket a tagoknak megjáró többi nyomtatványokkal** együtt az alapszabályok és fenálló közgyűlési határozat szerint a **közgyűlés napjáig az egylet helyiségéből átvonul, illetőleg elvitelrel** sziveskedjenek.
Kelt Pécssett, a kölcsönös segélyző-egyletnek 1877. évi február 22-én tartott felügyelő bizottsági üléséből.
Zsolnay Vilmos, elnök.

A pécsi kölcsönös segélyző-egylet tizenegyedik üzletkimutatása 1876-ik évre.

Bevétel:		Kiadás:	
1871-ki évt. beirásd. számla	1291.—	1871-ki évt. előleg. tőke sz.	101270.—
1872-ki " " " " " "	1878.—	1870-ki " befizetések	48.—
1873-ki " " " " " "	1175.—	1871-ki " " " " " "	490.—
1874-ki " " " " " "	1021.—	1873-ki " törzshetétek	260.04
1875-ki " " " " " "	1009.—	1874-ki " " " " " "	173.36
1876-ki " " " " " "	1157.—	1875-ki " " " " " "	43.32
1868-ki " " " " " "	31.—	Leszámolási váltók	109 25.58
1869-ki " " " " " "	59.50	Idegen	2075644.35
1870-ki " " " " " "	3499.50	Magán	869682.50
1871-ki " " " " " "	255888.35	Kötelevek	111395.07
1872-ki " h. bef. sz. 242397.50		Zálogok	129185.—
1872-ki " nyer. " 51156.72		Törlesztési kölcsönök	202375.—
	293554.22	Értékpapírok	3970.—
1873-ki " h. bef. sz. 121426.50		Kölcsönök	19306.38
1873-ki " nyer. " 20879.75		Takaréktári betétek	1024 30.10 1/2
	142306.25	Kamat	83562.98
1874-ki " h. bef. sz. 78903.—		Nyeremény és veszteség	75481.36
1874-ki " nyer. " 10301.89	89204.89	Külömbfélék	35449.47
1875-ki " h. bef. sz. 51591.—		Tartalékalap	541.52
1875-ki " nyer. " 4399.24	55990.24	Visszafolyó költség	908.54
1876-ki " h. bef. sz. 29194.50		Intézeti házak és szálló	5973.40
1876-ki " nyer. " 1237.99	30432.49	Felszerelések	1700.—
1873-ki " törzshetét	780.12	Pótlék hátrétek	1263.37
1874-ki " " " " " "	693.44	Készpénz	13746.87 1/2
1875-ki " " " " " "	216.68		
Leszámítolási váltók	79081.38		
Idegen	1681866.75		
Magán	684940.—		
Kötelevek	86323.47		
Zálogok	104202.—		
Törlesztési kölcsönök	12225.70		
Kölcsönök	27606.38		
Takaréktári betétek	178693.54		
Kamat	85160.78		
Nyeremény és veszteség	75517.22		
Külömbfélék	35720.92		
Nyugdíjalap	7139.29		
Tartalékalap	1271.38		
Visszafolyó költség	610.33		
Intézeti házak és szálló	3329.40		
	3943876.22		3943876.22

Pécssett, 1877. január hóban.
Blauhorn Gusztáv, egyleti igazgató.
Kindl József, könyvviz.

A pécsi kölcsönös segélyző-egylet mérlege 1876. december 31-én.

Tartozik:		Követel:	
Készpénz	13746.87 1/2	1871-ki évt. beirási díjak számla	1291.—
Leszámítolási vált. sz.	29944.20	1872-ki " " " " " "	1878.—
Idegen	393777.60	1873-ki " " " " " "	1175.—
Magán	184742.50	1874-ki " " " " " "	1021.—
Kötelevek	25071.60	1875-ki " " " " " "	1009.—
Zálogok	24983.—	1876-ki " " " " " "	1157.—
Értékpapírok	4040.64	1871-ki " befiz. tőke 1291 r. 156 — 201396.—	
Törlesztési kölcsön	190149.30	1871-ki " nyereu. " r. 39.28 50710.48	
1871-ik évt. előleg. tőke sz.	101270.—	1871-ki " k. márc. 31. " r. 2.92 3769.72	
		1871-ki " oszta. mar. " r. 12.15	
		1291 r. 198.20	255888.35
1870-ki évt. betét. sz.	48.—	1872-ki " " " " " "	48.—
1871-ki " " " " " "	490.—	1873-ki " " " " " "	490.—
Kamat	4157.67	1874-ki " " " " " "	260.04
Intézeti ház. és szálló sz.	2644.—	1875-ki " " " " " "	78903.—
Felszerelések	1700.—	1876-ki " " " " " "	51591.—
Pótlékok	1263.37	1873-ki " " " " " "	29194.50
Visszafolyó költség	298.21	1873-ki " " " " " "	520.06
		1874-ki " " " " " "	520.06
		1875-ki " " " " " "	173.36
		1868-ki " " " " " "	31.—
		1869-ki " " " " " "	59.50
		1870-ki " " " " " "	3499.50
		Kölcsönök	8300.—
		Takaréktári betétek	76293.43 1/2
		Kamat	5755.47
		Külömbfélék	271.45
		Nyugdíjalap: Tőke az intézetnél	7139.29
		Értékpapírokban 432.—	
		Értékpapírok számla	90.64
		Tartalékalap	729.86
		Az 1872-ki évtárs. 1872—1875-ki nyerevénye 1878 r. á 16.18—30386.04	
		nyerevény 1876 évben 11.06=20770.68	
		27.24	51156.72
		Az 1873-ki évtárs. 1873—1875-ki nyerevénye 1175 r. á 9.43=11080.25	
		nyerevény 1876-ik évben 8.34=9799.50	
		17.77	20879.75
		Az 1874-ki évtársulat 1874—1875-ki nyerevénye 1021 r. á 4.34. 4434.14	
		nyerevény 1876-ki évben 5.75 5870.75	
		10.09	10301.89
		Az 1875-ki évtársulat 1875-ki nyerevénye 1009 r. á 1.04 1049.36	
		nyerevény 1876-ki évben 3.32 3349.88	
		4.36	4399.24
		Az 1876-ki évtársulat 1876-ki nyerevénye 1157 r. á 1.07	1237.99
		Nyerevénymaradék 1877-ik évre	35.86
			978326.96 1/2

Pécssett, 1877. január hóban.
Blauhorn Gusztáv, egyleti igazgató.
Ezen mérleget és a hozzá csatolt számadásokat a törvény és alapszabályok értelmében átvizsgálván és az egyleti könyvekkel összehasonlítván, annak pontos és lelkiismeretes készítéséről meggyőződöttünk.
Pécssett, 1877. február hó 21-én.
A felügyelő bizottság:
Zsolnay Vilmos, elnök, **Schapringer Joachim,** alelnök, **Wész Alb. rt,** **Tilgmann Alajos,** Szontágh **Mátyás.**

